

Боиси ифтихор аст, ки макоми Ватани азизи мо – Чумхурии Тоҷикистон дар арсаи байналхалқӣ торафт боло меравад. Танҳо дар давоми се

моҳи оҳир дар кишвари мо ҷандин ҳамоишӯ ҷорабинҳои сатҳи байналмилалию минтақавӣ баргузор шуданд. Аз ҷумла, шаҳри Душанбе мизбони ҷорабинҳои сатҳи оли, саммити роҳбарони давлатҳои аъзои ИДМ (Иттиҳоди давлатҳои мустақил) ва нишасти сарвазирони кишварҳои аъзои СХШ (Созмони хамкориҳои Шанҳай) гардид. Соли ҷорӣ Тоҷикистон роҳбарии ИДМ-ро бомуваффакона сипарӣ намуд ва ин амал аз ҷониби роҳбарони кишварҳои дигари созмони мазкур ба таври шоиста арзёбӣ карда шуд.

Гузашта аз ин, санаи 16 ноябри соли 2018 агрегати якуми Неругоҳи барки обии “Рогун” бо иштироки кишварҳои гуногуни олам, аз ҷумла Федератсияи Россия, Чумхуриҳои Италия, Хиндустон, Покистон, Афғонистон, Белорус, Украина, Ўзбекистон, Казокистон, Киргизистон, дигар давлатҳо ва ташкилоту созмонҳои бонуфузи минтақавию байналмилалӣ ба кор дароварда шуд.

Вакҳои оҳир ташаббусҳои Сарвари давлатамон вобаста ба аҳамияти об, баркарорсозию таъмини сулҳу оромӣ дар минтақа аз ҷониби ҷомеаи ҷаҳонӣ ва ҳусусан Созмони Милали Муттаҳид дастгирӣ ёфта, обруҷу таъсири кишвари моро дар ҷаҳон бештар афзоиш додааст.

Дар замони истиклоният ва ҳусусан дар се соли оҳир Тоҷикистон дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёт ба пешрафтҳои беназир ноил гардидааст. Соҳаҳои иқтисоду саноат, энергетикаю кишоварзӣ, иҷтимоёту фарҳанг ва маориф мунтазам инкишоф меёбанд ва раванди мазкур дар мачмуъ ба болоравии сатҳи зиндагии аҳолӣ мусоидат мекунад.

Иншоотҳои бузурги саноатию наклиётӣ ва энергетикий, муассисаҳои таълимию фарҳангӣ босуръат бунёд меёбанд. Симои кишварамон ва маҳсусан шаҳри Душанбе хеле зебою дидани гардидааст. Ҷунин вазъият дар замони ҳозира шумораи зиёди меҳмонону сайёҳони хоричиро бо максадҳои саёҳату истироҳат ва

тичорату хамкорӣ

ба Тоҷикистон ҷалб менамояд.

Аммо роҳбарону фаъолони фирории ташкилоти мамнӯъ ва террористии Хизби нахзати исломӣ тамоми ин пешравихо ва ободию озодии Тоҷикистонро нодида гирифта, бо максади иғвоангезию бадномсозии давлату миллати мо ҳар гуна маводҳои хабарии тухматкунандаро дар расонаҳои интернетии ифротиашон пахн менамоянд. Нахзатихо, ки аз ҷавобгарӣ дар назди қонун ғурехта дар Аврупо панҳ бурдаанд, бо максади расидан ба ҳадафҳои нопок ва иҷрои супориши сармоягузорони ҳориҷиашон меҳоҳанд боз ҳам ақидаҳои зиддимилии ҳудро сари мардум ва ҳусусан онҳое, ки имрӯз дар ҳориҷа мӯҳочир ҳастанд, бор қунанд.

Аъзоёни нахзат пайваста қӯшиш менамоянд, ки амалҳои нопок ва гайриконунии ҳудро бо роҳҳои гуногун рӯйпӯш намоянд ва ба ҳочагонашон нишон диханд, ки тарафдорони нахзат маблагҳои ҳочагонро “самаранок” истифода намуда истодаанд. Инчунин аъзоёни нахзат бо амалҳои мазкуррашон дар назди роҳбарони аврупоиашон вонамуд менамоянд, ки нахзатихо паноҳандагии сиёси “ҳалол” кардаанд.

Рӯзҳои охир дар расонаҳои иҷтимоӣ ҳабаре нашр шуд, ки аъзоёни созмонҳои террористӣ санаи 10 декабри соли 2018 дар назди Сафорат Чумхурии Тоҷикистон дар Берлин гирдиҳамоӣ баргузор менамоянд. Аз гуфтаҳои ҳуди нахзатихо бармеояд, ки ба ном “Кумитай шаҳрвандии начоти гаравгонҳо ва зиндониёни сиёсии Т

О

Ч

ИКИСТОН

”, ки ячейкаи асосии нахзат ба ҳисоб меравад, бори дигар исбот намуд, ки нахзат блоки “сиёсӣ”-и

ДИИШ мебошад. Дар ҳабар

ҳои нашркардаи нахзатихо гуфта шудааст, ки мавзӯи асосии гирдиҳамои хифзи ҳукуки ма

ҳ

басон

мебошад. Агар воқеан ҳам гирдиҳамои барои пуштибонӣ аз чинояткорон баргузор гардад, пас нахзат бори дигар бо ин амалаш исбот намуд, ки нахзат пуштибонии аслии ДИИШ дар Аврупо мебошад. Агар воқеан ҳам ин “ҳамоиш” баргузор гардад, М.Кабирий бори дигар исбот мекунад, ки аъзоёни нахзат бо ДИИШ ҳамкории чиной доштанд ва доранд.

Вале мо шаҳрвандони тоҷики мӯкими Туркия аз он хушхол ҳастем, ки ҳукумати Туркия аз амалҳои душманонаи нахзат боҳабар гардида, ҳамаи терористони нахзатиро аз қаламрави қишвараш бадарга кардааст.

Аммо дигар ки будан ва чи хостани нахзатихо ба ҳамаи мардуми Тоҷикистон маълум аст. Пушида нест, ки баъди барҳам ҳурдани Иттиҳоди Шуравӣ ва соҳибистиклол шудани Тоҷикистон, доираҳои манфиатдори баъзе қишварҳои ҳориҷӣ бо истифода аз ғурӯҳҳои ҳиёнаткори доҳилӣ, яъне нахзатихо меҳостанд бо роҳандозӣ кардани ҷанги шаҳрвандӣ вазъиятро ноором карда, аз ҳисоби бадбаҳтии мардуми мо накшакои гаразнокашонро татбик намоянд.

Дар натиҷа маҳз ҳамин Ҳизби нахзати исломии ташкилкардаи душманони ҳориҷӣ буд, ки бо роҳи зуроварӣ солҳои навадуми асри гузашта соҳти конституциониро барҳам дод, имкониятҳои моддии Тоҷикистонро нобуд кард, дар миёни мардум душманию ихтилоғи мазҳабию махаллиро ба амал овард. Амалҳои нангину ҷиноятни нахзатихо боиси қушта ва ғуреза шудани шумораи зиёди одамон ва нобудшавии иқтисоди қишвар гардид.

Вале терористони нахзатӣ руҳияи озодиҳоҳӣ, ватандӯстӣ ва созандагии мардуми моро шикаста натавонистанд. Тамоми мардуми оғоҳи Тоҷикистон бо зоҳир кардани часорату матонат ва далерӣ дар атрофи сиёсати хирадмандонаи Роҳбари давлат муттаҳид шуда, дар Тоҷикистони азизи мо дубора сулҳу вахдати миллиро баркарор намуданд. Роҳбарону фаъолони Ҳизби нахзати исломӣ бо вучуди баъди имзои созишномаи сулҳ авғ гардидан ва аз имкониятҳои фаровони иштирок дар ҳаёти сиёсию иқтисодии қишвар бархурдор будан, аз роҳи террору зуроварӣ ва максади гасби ҳокимият даст набардоштанд. Нахзатихо ҳатто ҳиёнаткорона қӯшиши табаддулоти ҳарбӣ карданд, ки ин амали нангинашон боиси мамнуъ ва террористӣ эълон гардидани Ҳизби нахзати исломӣ шуд.

Аслан, мавҷудияти Ҳизби нахзати исломӣ дар Тоҷикистон як омили ҳатарноке буд, ки ба пешрафти қишвари мо аз ҳар ҷиҳат монеа эҷод мекард. Баъди аз байн рафтани ин монеа, дар се соли охир мо шоҳиди рушди бемайлони соҳаҳои иқтисоду ҳаёти қишварамон гардидаем.

Имрӯз сиёсати Роҳбариҷи қишварамон дар самти обод кардани Ватан, ҳифзу тақвияти сулҳу вахдати миллӣ аз ҷониби тамоми мардум ва ҳамвatanonи

бурунмарэй хам пурра дастгирӣ меёбад. Хамаи тоҷикон ва тоҷикистонҳои мӯкими қишварҳои ҳориҷӣ, аз ҷумла ҳамватаённи мо дар Ҷумхурии Туркия низ бояд дар ободию тараккии Ватанамон хиссаи ҳудро гузорем ва дар пешорӯи ҳатарҳои мусир, аз ҷумла терроризму ифротгароие, ки аз ташкилоти мамнуи Ҳизби нахзати исломӣ бармеояд, муттаҳид бошем.

Боиси ҳурсандист, ки имрӯз мо тоҷикони мӯкими Ҷумхурии Туркия бо ҳамдигарфахмӣ ва самимият дар ҳизмати Ватани ҳуд ҳастем. Мо бояд огоҳ бошем, ки ақидаҳои ташкилоти мамнуъ ва террористии Ҳизби нахзати исломӣ ҳаробиовар ва душманонаанд. Тамоми фаъолият ва навиштаҳои нахзатихо, ки дар расонаҳои ҳабарӣ паҳн мегарданд, танҳо бар зидди манфиатҳои миллии Тоҷикистон равона гардидаанд. Ҳусусан ҷавонон бояд ҳуб дарк қунанд, ки Ҳизби нахзати исломӣ ба гайр аз бадбаҳтӣ ҷизи дигаре оварда наметавонад. Мо дар амал дидаем, ки дар сурати имконият ёфтани нахзатихо аз ягон амали манфуру разилона ҳуддорӣ намекунанд. Ҳулоса ин аст, ки мо мисли тамоми мардуми Тоҷикистон ақидаҳои террористони нахзатиро қабул надорем ва ҷонибдори сиёсати сулҳпарвару созандай Роҳбарияти Ватанамон ҳастем!

Анҷумани тоҷикон дар Туркия